

Det, der er tale om i de forhold, vi diskuterer her, er en bortskæring, og det er noget helt andet. Nu har ordet omskæring altså fundet indpas i diskussionerne og samtalerne om det, og så er der nok ikke noget at gøre ved det, men jeg vil blot pege på, hvordan det i virkeligheden forholder sig.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg har nu tre korte bemærkninger til hr. Arne Melchior, først hr. Holger Graversen.

(Kort bemærkning).

Holger Graversen (S):

Det tjener vel ikke noget formål at fortsætte med denne pingpong: Min far er stærkere end din far! Men det skal ikke lykkes for de borgerlige politikere her at få det til at se ud, som om det er noget, vi vil forsvare eller holde hånden over, for der gøres faktisk en stor indsats, f.eks. i Sundhedsministeriets regi, hvor netop Somalia involveres i oplysningsarbejdet, og jeg vil fastholde, at det er populistisk, når man vil fremsætte et lovforslag her på baggrund af noget, som man faktisk ikke ved finder sted. Og hvor mange gange skal det understreges, at det er ulovligt i Danmark, og at det ikke må foregå på danske hospitaler.

Og jeg vil blot tilføje som en afsluttende replik, og så vil jeg ikke sige mere om den sag, for jeg tror, man ved, hvor vi står: Hvis det fremover viser sig, at der bliver et problem i Danmark med forældre, der tager til udlandet og får det gjort, så må vi tage det op igen.

(Kort bemærkning).

Jonna Grønver (V):

Det, der får mig på talerstolen, er lige netop, at jeg kan aftrønge hr. Holger Graversen den sidste bemærkning endnu en gang, så vi er sikre på, at det er rigtigt.

Det er nemlig rigtigt, at der ikke på nuværende tidspunkt, så vidt jeg ved, er fundet nogen små piger, der er blevet omskåret, mens de har været i Danmark, men derfor er det jo ikke sikkert, at det ikke er sket, og de somaliske grupper, som der netop er taget meget stærk kontakt med gennem det udvalg, som tidligere sundhedsminister Yvonne Herløv Andersen nedsatte, siger jo, at det sker. Og vi ved også, at der er nogle i de grupper, som ikke ønsker at blive undersøgt, og som ikke benytter sundhedspleje osv.

Men jeg har altså fået et tilsagn, som jeg gerne tager imod, og som jeg vil benytte mig af senere.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Hr. Arne Melchior sagde for et øjeblik siden, at det lovforslag, som er fremsat her, er en demonstration, og at vi blot forsøger at tage patent på at have nogle holdninger til det her spørgsmål.

Til det må jeg sige: Nej, det er overhovedet ikke tilfældet. Sagen er jo netop, at forslagsstillerne har lyttet til de grupper, som har det her problem inde på livet i det daglige. Det er ikke en idé eller tanke, der er udsprunget hos en politiker på Christiansborg en tilfældig eftermiddag. Det er en idé, som er udsprunget, efter at vi afholdt en konference om emnet i januar 1996, hvor det klart og utvetydigt blev sagt af repræsentanter for de grupper, der har problemet inde på livet, at de vil have, at der skal være noget lovgivning på det her område, og at vi bliver nødt til at tage det alvorligt, for vi gør ikke nok.

Det var det, der var baggrunden for, at vi valgte at tage et initiativ, og derfor er det ikke en tom demonstration, men en opfølgning af et ønske, som først og fremmest kommer fra de somaliske flygtningegrupper.

Og med hensyn til, at hr. Arne Melchior ikke mener, at nogle af de partier, som står bag betækningsudtalelserne, forsøger at skubbe problemet over til hjørnespark, vil jeg gerne have lov til at læse op, hvad Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre, Enhedslisten og Centrum-Demokraterne rent faktisk har skrevet i betækningsbidraget. De skriver nemlig: »Flertallet mener fortsat, at oplysning og påvirkning er de bedste midler i forebyggelse af omskæring, men er villigt til senere at overveje lovindgreb, dersom problemet aktualiseres.« Med andre ord afventer man altså lemlæstede børn, før man gider gøre noget ved det!

(Kort bemærkning).

Erling Oxdam (V):

Den forbrydelse, man vil ramme med dette lovforslag, er jo af flere, bl.a. af hr. Arne Melchior, betegnet som afskyelig, og det må man jo sige er helt rigtigt.

Men det, jeg vil bede justitsministeren svare på, når han om lidt får ordet, er, om han kan garantere, at den omgåelse af gældende ret, der kan finde sted ved, at man rejser til et land, hvor det er lovligt at foretage den slags indgreb, vil være strafbelagt, for det er jo for at undgå den omgåelse, vi har fremsat det her forslag.